

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DILLUNS 3 D'AGOST DEL 1936

NUMERO 9.924

FRANQUEIG CONCERTAT

TOTHOM A TREBALLAR!

La fàbrica, el taller, el camp i l'oficina, són les barricades heroiques de la lluita noble del treball. - En aquesta hora històrica sols hi ha dos camins: el de les eines o el de les armes. - El gest exemplar i allixonador de vuit xicots de Santa Coloma de Farners.

La Comissió de Treball, ha donat una ordre digna dels millors elogis, perquè, sap traduir l'anhel i l'esperit autèntic d'aquesta hora decisiva. L'esmentada Comissió ha donat la consigna rigurosa de què avui tothom es reintegri, sense excuses possibles, al seu treball cotidià. Tots els rams deuen tornar a les tasques de sempre. L'exèrcit obrer ocuparà, novament, els seus llocs, de glòria i de profit, en la producció.

Avui a Girona es treballa normalment en totes les seccions. Aquesta és una fita, del camí de la revolució, que cal tenir en compte per a donar-li tot el seu abast. És convenient remarcar una i cent vegades que la idea revolucionària — aquest concepte que tant semblava preocupar als que ara anihilen la pàtria amb una guerra civil, criminal i vergonyosa — porta una formidable empremta constructiva. És necessari repetir que la força, de construcció de tot moviment revolucionari, és insuperable. Tota revolució tendeix a construir, amb materials indestructibles, una societat millor, més humana, justa i equitativa, sobre les runes de la societat acabada de destruir.

En els nostres articles diaris ja hem ben definit aquest principi immutable, però, mai estarà de més la reafirmació, a fi de deixar-la incrustada en la consciència de tots els qui tenen la gentilesa de llegir-nos. És clar que les nostres paraules van especialment adreçades a tots aquells que, per haver viscut en ambients hermètics a les sanes doctrines renovadores; a tots els que per haver sofert una educació obscurantista, creuen — o creien — que tota revolució era un espantós aquellarre de terror, mort i destrucció.

Però, ara s'haurà pogut apreciar, perfectament, la tasca constructiva de la revolució. Per això la nostra Comissió de Treball ha ordenat, paulatinament, — a mesura de les necessitats de cada hora — el retorn a les tasques. I, per això, avui a Girona tothom ha tornat a les seves ocupacions.

Tothom al treball... Aquest és el crit de l'actualitat present. Tothom al treball, amb la sola excepció d'aquells que estiguin en peu de guerra o en un lloc de responsabilitat.

La lletra i l'esperit, de la disposició dels dirigents de Treball, no pot interpretar millor tota l'essència del moviment salvador del poble d'Espanya, per aixafar la víbora verinosa del feixisme militarista i reaccionari.

En el panorama nacional sols hi ha dos camins possibles: el de les eines o el de les armes. Ningú té dret a defugir d'una d'aquestes obligacions. El que ho intenti fer és un traïdor a la causa de la Llibertat, i com a aital té d'ésser tractat.

Igualment, els ciutadans, poden servir a la República i a la Democràcia. Des de les barricades de la lluita o del treball. En ambdues s'hi conquesta la glòria. L'autèntica glòria que atorga el sacrifici en profit de la col·lectivitat; no la falsa glòria de les rapinyes, atropells i salvatjades.

Els treballadors gironins avui han tornat, com un sol home, a la palestra de la labor, amb un afany generós, franc, insuperable, de produir pels germans que, en els fronts de batalla, donen la seva sang i la seva vida — si cal — per a que el feixisme no passi.

* * *

No volem acabar el nostre comentari d'avui sense esmentar la gesta exemplar i allixonadora de vuit xicots de Santa Coloma de Farners, els quals, ahir, varem tenir el gust d'estrenyar la mà en la nostra ciutat.

Fou en els populars menjadors de can l'Espluga, els quals han esdevingut una mena de petit quarter general de la movilització revolucionària. Allà vuit joves, amb granota blava i uns airosos casquets negres i vermells, parlaven del seu viatge a Saragossa. Entaulàrem conversa amb el que semblava cap d'aquell escamot. Era un xicot fornit, simpàtic i vessant optimisme: l'optimisme de la joventut possada al remei d'un ideal. Ens va dir:

— Som, tots vuit de Santa Coloma de Farners, però, com que aquella vila tot està tranquil i no hi ha res a fer, hem decidit marxar a Saragossa a lluitar contra els enemics del poble. Allà hi serem útils.

Després afegí:

— Ens dirigim a Barcelona a unir-nos a una de les columnes de la C. N. T., doncs pertanem a aquesta organització sindical.

En el laconisme d'aquestes paraules hi palpita tota la sincera expressió de la grandesa de sacrifici de la joventut proletària. Heus ací els noms d'aquests xicots. Es diuen: Josep Coll Julià, Josep Frigolé Dorca, Ramon Font Más, Joaquim Alberti Bruset, Esteve Salamaña, Salvador Torrent Casas, Joan Massó Valls i Francesc Expòsit.

La seva gesta desinteressada i generosa senyala un camí a seguir en aquesta hora històrica.

Nosaltres despedim a aquests vuit cavallers de la Llibertat amb aquests mots plens d'absoluta confiança:

— Fins a la tornada!!!

GERMINAL•ROIG

JORNADAS HISTORICAS

La insurrección militar-fascista en Barcelona

(Impresiones a nula pluma)

19 de Julio. Se inicia el movimiento

A las cuatro y media de la mañana, cuando ya había amanecido, me desperté, y oigo unas detonaciones sospechosas. Abandono la cama rápidamente, me asomo al balcón de mi cuarto, y veo que casi todos los de las casas vecinas, están ocupados por sus habitantes, a medio vestir, alarmados y en actitud expectante. Las detonaciones que había oído, son descargas cerradas de fusilería, que se hacen, al parecer, en la Avenida del 14 de Abril y en la parte izquierda del Ensanche, después del Paseo de Gracia. En los barrios aristocráticos de la capital.

Barcelona, que ofrecía anoche —a parte de un poco de nerviosismo por los sucesos de Maruecos, de Canarias y de Sevilla,— una tranquilidad, al menos aparente, ha despertado hoy bajo

la convulsión de la insurgencia de los fascistas y de parte de las fuerzas militares.

El tiroteo, cada momento más intenso, sigue sin interrupción hasta muy entrada la mañana. Con las descargas de fusilería, alternan las cadenas de disparos de las ametralladoras. Se me dice que la lucha está enarabada entre las fuerzas leales y los sublevados, en varias iglesias y en los cuarteles. Los militares facciosos y los fascistas, se han distribuido por los citados edificios, y han intentado asaltar varios centros oficiales.

La intervención del pueblo

Al mediar la mañana, el fuego se generaliza, oyéndose los disparos sueltos, las descargas y los cañonazos, en distintas partes de la capital. También se percibe el moscardoneo de los aviones militares y se advierte su presencia por encima de ella, como en vuelo de ob-

servación y de castigo a los rebeldes.

Durante algunos instantes, de vez en cuando, el estruendo de los cañonazos, insistente y formidable, hace suponer lo enconado del combate. Ahora me dicen que el pueblo, que los elementos obreros, se han unido a las fuerzas de asalto, de la guardia civil, de carabineros y de mozos de escuadra y que se están batiendo valientemente por la libertad y por la República.

La noticia de la intervención del pueblo, me la confirman el desfile continuo, por delante de mi casa, de autos y camiones, con las iniciales de la C.N.T., de la U.G.T. y de la F.A.I., en grandes caracteres, escritas con tiza o pintadas y ocupados totalmente por muchachos y hombres de media edad, armados con revolvers y carabinas.

A medida que avanza el día, me entero de detalles de la lucha. Los rebeldes atacaron la Conserjería de Gobernación, con formidable tenacidad, siendo rechazados por los guardias de asalto, guardia civil y el pueblo, tras enconada y larga contienda, que causó bastantes víctimas. Las fuerzas leales y las milicias ciudadanas, asaltaron el cuartel de artillería de montaña, reduciendo a los revoltosos y apoderándose de los cañones, que luego utilizaron para reducir a los otros cuarteles y combatir en la calle. El jefe del mo-

vimiento en Cataluña, general Goded, se estableció en la Comandancia de la Cuarta División, —el edificio de la antigua Capitanía General—, y allí se hizo fuerte, teniendo como prisionero al general de la División. Guardias de asalto, guardia civil y ciudadanos, iniciaron la ofensiva contra el edificio, que dió por resultado, después de unas horas de ataque, la ocupación de la Comandancia y la detención del general Goded y de su Estado Mayor. Los trenes suspendieron su circulación, a las diez de la mañana. Las emisoras de Radio de Barcelona y de Madrid, han estado, todo el día, por medio de notas facilitadas por la Presidencia de la Generalidad y por el Ministerio de la Gobernación, recomendando serenidad y que no se hiciese caso de rumores tendenciosos. El señor Companys, a las seis de la mañana, daba cuenta, del levantamiento a los radioyentes.

El incendio de iglesias

Al anochecer, prosiguen las descargas, el tableteo de las ametralladoras y los disparos de cañón. En distintos puntos de la población, se destacan, por encima de los edificios, los vivos resplandores de las altas llamas de los incendios que se han iniciado en iglesias y conventos, desde los que han sido hostilizados y atacados los defensores de la República.

El tiroteo se reduce un poco, pero no cesa en la mayor parte de la noche...

2 de Julio

Se domina la situación. — "Paqueos" desde las iglesias

El Gobierno de la Generalidad domina la situación. Pero continúan los encuentros por las calles desde las primeras horas de la mañana. La tregua ha sido corta; el descanso ha sido breve. Desquiciadas las fuerzas militares sublevadas, y vencidas en casi todos sus reductos, los pequeños focos que quedan se defienden rabiosamente en la Maestranza de Artillería y en un par de cuarteles. Y los sacerdotes, junto con los restos de los elementos fascistas, se han refugiado, de nuevo, en las iglesias que aun quedan en pie, y desde ellas paquean insistentemente a las fuerzas leales y a las milicias ciudadanas, al pueblo en armas. Yo mismo, asomado a mi balcón, he podido ver, como desde las aberturas de las altas agujas o torres del templo de la Sagrada Familia, se disparaba contra el pueblo y contra los guardias de asalto y la guardia civil. La pequeña chispa y el humo de los fogonazos se distinguían perfectamente.

Tal provocación, ha sido castigada de modo muy duro, con un tiroteo de más de una hora, que ha batido a los rebeldes, y con la colocación de una

Després de fer els preparatius necessaris, a dos quarts de quatre sortirem de casa acompanyades de les senyoretes i nosaltres de dues en dues donant-nos la ma, cantàvem boniques cançons per a no trobar el camí tan llarg a la petita excursió que hem

realitzat el dia d'avui a la Platja de la Fosca. No ens ha sapigut greu fer aquesta caminada puig que al arribar allí hem estat compensats per un bon berenar i també per haver resultat una d'aquelles tardes tant boniques i a l'ensens divertides.

De retorn de la nostra excursió, per a esperar l'hora del sopar, mentre les altres nenes juguen per encàrrec de les senyorettes he explicat el que durant el dia d'avui hem fet, perquè el que es troben lluny de nosaltres tinguin idea de la nostra alegre estada a Sant Antoni de Calonge.

Pura Sala.

TRENCATS: Aparells herniaris a preu sense competència. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans 4. — Tel. 302.

DELEGACION DE HACIENDA UNA SUSCRIPCION

A favor de las Milicias del Frente Popular

Los funcionarios trabajadores de Hacienda de Girona han contribuido con la suma de 771 pesetas con cuarenta céntimos con destino a las suscripciones abiertas a favor de las Milicias populares que tan valientemente y con absoluto desprecio de sus vidas defienden el régimen legalmente constituido y por igual para los familiares de las víctimas del carlismo vaticanista.

SENYORA: Un bon perfum, un tractament de bellesa, a la Parfumeria Torrellas, Ciutadans 4. — Tel. 302

Tots els establiments de Girona que posseeixin vales avalats pels Comités Revolucionaris que facin el favor de passar per la Comissió de finances, integrada per Ioburo, P. Serra i Quer, que se'ls hi farà l'abonament.

CÒLICS D'ESTIU

Durant l'estiu reapareixen els còlics i la enteritis, produïdes pels freqüents canvis de temperatura que desgavellen el ventre i també pel mal estat dels aliments, de l'aigua i pels gelats. Asssegurem que res hi ha més fàcil per a obtenir la ràpida curació dels còlics de l'estiu: Es sufficient prendre la **BOISSON BLANCHE** de l'Abat Magnat, el qual deté els fluxos intestinals i fa desaparèixer els còlics en 24 hores. Aquest resultat és degut a l'acció antisèptica i antitòxica, excepcionalment poderosa de la **BOISSON BLANCHE** que suprimeix radicalment les fermentacions gastro-intestinals. En totes les farmàcies es ven a 3'20 pessetes el flascó.

COTO flux, venes, gases, hules, termòmetres, bidets, xeringues a preu de fàbrica. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans, 4.

Cridats per l'Alcalde senyor Camps i Arboix, han estat aquest matí al despatx de l'Alcaldia els mestres nacionals de Girona, per a tractar de l'habilitació dels edificis que ocupaven les comunitats congregacionistes, per escoles municipals. Des de demà dimarts la Comissió municipal de Cultura i els susdits mestres visitaran els edificis en qüestió, després del qual serà formulat l'informe corresponent per a ésser elevat al Comissari delegat del Rector de la Universitat, senyor Miquel Santaló.

La brigada municipal ha començat avui la neteja de les desferres de l'antic convent de les Bernardes.

INTERESSANT! No gasti pessetes en perfumeria envassada. Provi els granelers de la Parfumeria Torrellas. — Ciutadans, 4. — Tel. 302.

Colònies, locions, cremes, polvos, essències, brillantina.

Per al proper dimecres dia 5 ha estat convocat a sessió ordinària el Ple de l'Ajuntament.

En Joan Prim, veí d'aquesta ciutat domiciliat al carrer de l'Argentina, núm. 13, fa a mans de la M. M. una clau-llavi, trobat a la via pública, el que es lliurarà al qui acrediti que li pertany.

També la Guàrdia Urbana, deposita un paquet de retrats els quals seran lliurats a qui acrediti són de la seva pertinença.

Interessants acords presos en l'Assemblea miting d'ahir al Teatre Albéniz. — Es donà la consigna de nomenar comitès de fàbrica per a intervenir en les qüestions econòmiques i administratives del treball.

Trencar la solidaritat amb la U. G. T. mentre sigui dirigida per un inde-sitjable com Rafael Llapart, per al qual l'assemblea va tenir les més dures censures. Aquest acord es va prendre a resultes de la declaració que feu la C. N. T. i de la qualesfeu solidaritat la U. G. T., consistent en apreciar una actitud de deslleialtat i manca de noblesa observada per la U. G. T. amb respecte a la C. N. T. en resposta del pacte de lleialtat que existeix entre ambdues organitzacions.

Igualment l'assemblea va acordar mantenir tancats els seus quadres de les organitzacions per al contingent de la classe treballadora que en la seva inconsciència no s'havia recordat d'acudir, per l'egoisme de les condicions que disfruten ara els obrers, a les organitzacions sindicals.

Així mateix els comitès de fàbrica i demés organitzacions obreres seran igualment representades per elements organitzats.

Aquesta mesura es mantindrà fins i tant que els obrers no sindicats no sapiguin reivindicar-se amb accions o com una adhesió conseqüent.

Que es constitueixi immediatament un Tribunal de Justícia per a jutjar a aquesta allau de feixistes i militars.

També es va acordar organitzar una milícia de reserva composta per militants a les diferents organitzacions els quals seguran anant al treball, però armats per a què en el cas d'una alarma estar prompts per a acudir a defensar la classe treballadora.

A més d'aquests acords es va prendre la resolució següent: Tornar al treball avui, jornada de 40 hores, 15 per cent d'augment de salaris i 50 per cent de rebaixa de lloguers.

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT

En la reunió celebrada el divendres pel Comitè d'aquest Partit, va prendre's l'acord d'expulsar del seu si a Rafael Llapart, per entendre que era un destorb per a les finalitats socials que persegueix aquesta organització.

U. G. T.

Avui, aquesta nit, el ple de sindicats afectes a la U. G. T. celebrà reunió extraordinària per tal de tractar de l'afar Llapart, que tant ha donat a parlar aquests dies.

Hom té la impressió que serà expulsat fulminantment.

—ES VEN tenda de comestibles, ben situada i amb molta clientela, per no oquer atendre-la. Raó en aquesta Administració.

Calella de la Costa

casa para vender a 180 metros cuadrados, con jardin, sin gravament, 15 mil pesetas. Razón Rosa Costa, C. Fivaller 57, entresol.- Barcelona

Bombas Siemens

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO
Siemens Industria Eléctrica, S.A.
Gran Vía Layetana 47 - Tel. 13003
BARCELON

MOBLES

GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS

PREUS MAI VISTOS

GRANS REBAIXES

M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. — GIRONA

INFORMACIO

BARCELONA

REUNIO DEL GOVERN DE CATALUNYA

Barcelona, 3.—En el Parlament Català s'ha reunit en Consell el Govern de la Generalitat. La reunió ha acabat a les tres i cinc minuts de la tarda. Tots els Consellers s'han negat a fer manifestacions. Han dit, però, que a les vuit del vespre el President senyor Casanovas facilitaria una nota.

SUSPENSIÓ DE PASSAPORTS

Barcelona, 3.— Han estat suspesos tots els passaports i permisos de sortida d'Espanya.

EN EL DÍPOSIT JUDICIAL

Barcelona, 3.—En el dipòsit judicial han ingressat disset cadàvers, quatre d'ells sense identificar i els altres procedent dels Hospitals.

DETECCIONS

Barcelona, 3.— Han arribat a Igualada 13 detinguts de fillació feixista. Han estat detinguts els germans Maristany Casadevall i el sergent Angel Arnau, el qual es sublevà.

MADRID

DESMENTINT RUMORS. — LA SITUACIÓ A MADRID

Madrid, 3.—Ha estat desmentit el rumor de què la diputat comunista Dolars Ibarruri ("La Passonaria") es trobés malalta degut a l'esgotament físic de les seves constant visites al front de lluita.

El senyor Barcia ha desmentit el rumor que fan circular els facciosos sobre una sospesa manifestacions seves a uns periodistes relatives a determinades actituds de potències estrangeres.

La situació a Madrid és completament normal i tranquil·la.

Les forces lleials en el Guadarrama avancen considerablement terreny.

L'AVANÇ DE LA COLUMNA MIAJA POMET DE CONSTATAR ELS CRIMS COMESOS PELS FEIXISTES I LA MANCA DE MORAL DELS DARRERS REDUCTES...

Madrid, 2. El general Miaja, amb el seu Estat Major i els periodistes que es troben amb les forces han vist amb els seus mateixos ulls, afusellats i cremats per gasolina molts elements caracteritzats de la U. G. T. i treballadors de la serra, que toren els primers a oposar-se que els rebels, avancesin.

En l'avanç dut a terme per la columna Miaja fins a Villafranca de Córdova, és a dir, donant vista als tres canons del 75 enemics, només intervingueren milícies i guàrdia civil. Com que es batien en un pla allò semblava més bé un simulacre guerrer que no pas un encontre on s'anava a vessar sang.

A Córdova es troben tancades totes les forces rebels. Unicament es batien els rebels amb artilleria i aviació, aquesta darrera procedent de Tablada i Ceuta. L'Estat Major del general Miaja està integrat, ultra diferents militars, pels diputats Vicenç Sol i Crescència Bilbao i el delegat del Govern i cap de les milícies Josep Escudero. El Govern està informat, cada minut, dels desenvolupaments de les operacions.

Les notícies que arriben a Córdova acusen per les rebels un estat molt lamentable. No tenen queviures des de fa tres dies; comencen ja a sacrificar cavalls. Estan mancats de llum i de municions. L'ex-general Queipo de Llano els havia promès l'arribada de tropes de reforç, però no han arribat i fins els elements feixistes de bones a primeres tan entusiasmat per l'avanç, en observar que no arriben les forces, com els fou ofert des d'Àfrica i Sevilla, d'acord amb Franco, fugen de Córdova i es refugien a les serralades. El desconcert és total i hom dóna per segur que tan aviat com vingui als plans de Miaja serà prosseguida la tasca que és assegurar la seguretat d'Andalusia. El pla de Miaja és que l'avanç no costi sang.

L'ACTIVITAT DE L'AVIACIÓ A LA SERRA DEL GUADARRAMA

Madrid, 2. — En el nostre recorregut per la serra del Guadarrama hem pogut apreciar l'habilitat de l'aviació, que ha seguit realitzant la seva tasca de dies anteriors hostilitzant els llocs avançats dels rebels. Les nostres columnes s'han limitat a descansar i a dur a terme els preparatius per a la pròxima acció, que serà definitiva. La columna motoritzada que comanda el

líder socialista Puente s'ha situat en un punt estratègic de la serra sense entaular combat amb aquesta unitat. La moral d'aquestes milícies és magnífica i els fets aconseguits en els últims dies dignes d'ésser registrats.

EL DECRET DE REBAIXA DE LLOGUERS

Madrid, 2. — "La Gaceta" publicarà demà el següent Decret:

Les greus circumstàncies actuals motiven un estat excepcional al qual el Govern té necessitat no sols de prestar atenció sinó d'endeugar amb normes eficaces en què resplandeixi l'esperit d'equitat de les seves resolucions. Un d'aquests greus problemes és el de l'arrendament de finques, per tal raó, a proposta del president del Consell de Ministres i d'acord amb el decret:

Art. 1.er La situació en què, amb relació al pagament de les rendes dels lloguers de totes classes de finques urbanes, es troben actualment: els arrendadors i arrendataris respectius, ja sigui en quant al preu d'arrendament, ja en quan a les rendes vençudes i no pagades, hom entendrà prorogades aquestes per Decret aprovat en Consell de Ministres fins que no es disposi altra cosa, sense que la manca de pagament de les susdites rendes vençudes pugui produir el desnonament, malgrat que aquest hagi estat decretat pels Tribunals i sempre que no s'hagués executat el lliçament.

Art. 2.º A partir del dia 1 del mes corrent s'efectuarà una rebaixa en els respectius lloguers del 50 per 100 de llur import en els casos que aquest import sigui inferior a 201 pessetes mensuals.

Art. 3.er Les rendes endarrerides en aquests moments es consideraran en suspens i no podran produir-se per aquest motiu judicis de desnonament per manca de pagament. Es concedirà, doncs, una moratòria per a satisfer-les, els terminis, abast i extensió de les quals serà objecte de disposicions posteriors.

Art. 4.º La moratòria a què fa referència l'article anterior i que es relaciona amb les rendes endarrerides es farà extensiva per les vigents i en curs a tots aquells llogaters que acreditin trobar-se al servei de les milícies defensant el Govern legítim de la República, i a llurs familiars que habitin en la mateixa casa si són titulars del contracte. Restablerta la normalitat hom fixarà la manera de liquidar les rendes a què afecta aquesta moratòria i l'abasta de la condonació que sobre el volum llur sigui aprovat pel Govern.

Art. 5.º Per tal que no es vegin privats de llurs impostos legítims l'Estat, la Generalitat de Catalunya, les Diputacions i els Municipis, els afectats per aquestes rendes pagaran els impostos tenint en compte les normes legals vigents i amb absoluta independència de les disposicions d'aquest Decret.

Art. 6.º El Govern es reserva la facultat de dictar disposicions reglamentàries aclaratòries dels termes d'aquest Decret com també la de determinar els requisits que hagin de concórrer en la percepció de les rendes quan la finca que les produeix sigui de la propietat de persones implicades en el moviment subversiu.

Art. 7.º El Govern donarà compte al seu dia d'aquest Decret a les Corts.

NOTÍCIES DE MALAGA

Màlaga, 2. — Forces d'assalt s'han apropiat de l'emissora propietat de Josep Gil, fill d'un comandant en situació de disponible. Sembla que amb aquesta emissora es podia comunicar amb el Nord d'Àfrica.

Les notícies que es tenen de les columnes de Màlaga que marxen sobre Granada són immillorables. Fins ara han estat assolits tots els objectius. L'esperit dels homes és esplèndid i segueixen amb entusiasme les instruccions del seu cap, coronel Asensio.

Ha estat reorganitzats els serveis de la Comandància Militar els quals funcionen ja normalment sota la direcció del nou Estat Major.

L'ATAC A GRANADA

Guadalajara, 2. — La columna que marxa sobre Granada està esperant instruccions concretes per determinar la forma de l'avanç. Hom sap que Granada ha sofert avui un intens bombardeig extraordinàriament eficaç. Per ràdios captats, se sap que Granada fre-tura d'aigua i de llum.

DETALLS DE L'OcupACIÓ DE DABAJÓZ

Badajoz, 2. — D'alguns dies ençà apareixen sobre Badajoz tres avions que volen a gran alçada. Hom suposa que són portuguesos i que vigilen la frontera. El governador civil rebé els periodistes i digué que la situació a la província és immillorable.

A tots els pobles hi ha un pregon sentiment republicà, la qual cosa ha permès de rescatar el poble de Sant V. cente d'Alcàntara per les milícies de Badajoz sense haver de lluitar.

AL TREBALI

Madrid, 3. — Avui tots els obrers s'han reintegrat al treball, en la capital de la República, fins i tot aquells que tenien conflictes plantejats.

L'EX-BISBE DE JAEN

Jaen, 3. — Quan intentava marxar el que fou bisbe de Jaen ha estat detingut, amb els seus familiars, i conduïts tots junts a la catedral, convertida en presó.

A una germana del bisbe li foren trobades un milió de pessetes.

En el palau episcopal es trobaren vuit milions de pessetes.

ESTRANGER

FRANCO NO VOL REBRE ELS PERIODISTES

Tetuán, 3.—Franco es nega a rebre els periodistes alegant que deformen les seves manifestacions. Un redactor de l'agència Havas ha lograt entrevistar-se amb el comandant d'Estat Major, senyor Armada, braç dret de Franco. Armada diu sapiguer que els avions italians que tant han fet enraonar, eren aparells que comptaven amb el degut permís per arribar a la zona espanyola del Marroc, des d'ahon haurien traslladat a Itàlia els súbdits de dit país.

NOTA FRANCESA SOBRE ESPANYA

Londres, 3.—En els cercles ben informats britànics s'indica que aquest matí l'embaixador de França ha lliurat al Freing Office una nota proposant l'obertura de negociacions per a concloure un acord de no intervenció en els assumptes interiors d'Espanya. S'afegeix que dit document ha estat immediatament tramès al ministre interessat. Es creu sapiguer que la nota francesa ha produït immillorable impressió, docs tot el món està d'acord en que es deuen prendre les mesures necessàries per a evitar que el conflicte interior espanyol pugui tenir conseqüències exteriors. El Govern anglès s'ha oposat sempre a la formació a Europa d'un bloc quines concepcions en matèria de política exterior quedin aquestes en contraposició.

MUERTE DE BLERIOT

París, 2. Ha fallecido Louis Bleriot, que fué el primero en atravesar el canal de la Mancha e navión.

SIN NOTICIAS

Toulouse, 2. — Se carece de noticias del avión correo de la línea de Francia-América del Sur, que partió de Le Bourget y que debía hacer escala en Toulouse.

RESTOS DE UN AVION

Toulouse, 2. — Un avión del centro militar de Toulouse ha descubierto los restos del avión correo para la América del Sur, a quince kilómetros al Oeste de Mazamet. Pilotaba el mismo, el conocido aviador Genin. Se ignora la suerte que ha corrido la tripulación.

EL DIA DE GLORIA HA LLEGADO

Bayona, 2. — El diario "Frente Popular" de San Sebastián publica un artículo en el que puede leerse lo siguiente: "Cada día que pasa es un nuevo elemento de combate en favor de la República. Nuestras fuerzas están animadas de un entusiasmo indescriptible. La victoria está en nuestras manos. Recordemos en estos momentos, las inmortales estrofas del himno de la revolución francesa: El día de gloria ha llegado..."

NOTICIAS DE ESPAÑA

Tànger, 2. — E l'escuero español "Almirante Valdés", cuya tripulación permanece al lado del Gobierno, esta mañana ha hecho escala a este puerto y ha partido después par Gibraltar. Una columna gubernamental ha llegado a seis kilómetros de Màlaga. Entre Màlaga y Bobadilla circulan numerosos trenes. Estepona, localidad situada a medio camino de Gibraltar a Màlaga, está en poder de las fuerzas del Frente Popular. Un avión de Madrid ha lanzado sobre Tetuán gran número de hojas impresas emplazando a la población para que se insurreccione contra el general Franco, de orta suerte la ciudad será bombardeada. El arzobispo español de Tànger ha entregado una fuerte suma al general Franco. Los viajeros que circulan por la carretera de Tànger son asaltados por las tropas rebeldes, que se apropian de las cantidades en metálico que llevan.

HA CAIDO ADDIS ABEBA?

París, 2. — El corresponsal del "Excelsior" en Djibuti anuncia que los guerreros etíopes han entrado en Addis Abeba, y que el ras Seyum ha penetrado en Dessie.

«LA PALABRA MAGICA»

«Los rebeldes, al salirse de la Ley, re-
niegan la libertad, porque se apoyan en
la Ley»

«¿Para que pensar en Rúsia 1917 cuan-
do existe ya Rúsia 1936?»

En esta brava lucha que sostienen los defensores de la República animados de un sentido de emocionante civismo, porque los ciudadanos no actúan como ciudadanos, hay un fenómeno moral mil veces más interesante que todas las acciones bélicas. Es éste: luchan unidos, rivalizando en entusiasmo y en heroísmo, núcleos no sólo heterogéneos, sino antagónicos. Los viejos y ordenancistas custodios de un orden social añejo (Guardia civil, Carabineros, oficiales del Ejército y de la Marina), la stropas novisimas de Seguridad forjadas por la República, la burguesía representada por los partidos republicanos, el socialismo clásico y evolutivo, el impaciente y revolucionario, el comunismo, el sindicalismo, negador del Estado, al que pretende sustituir por la acción directa de los grupos sociales, y, en fin, el anarquismo tradicional, debelador de todos los Poderes políticos.

¿Qué ha podido juntar a estos hombres para empresa tan grave como la de jugarse cada cual su propia vida? ¿Un sistema político? ¿Un programa social? ¿Una aspiración? ¿Un fetichismo personal? ¿Un interés inconcesable? No. Sus son desinteresados y puros. Los sistemas, los programas, las aspiraciones, son divergentes. Fetiches, no hay ninguno. Devociones, cada cual tiene las suyas. Hasta el día antes de la subversión militar, esos grupos disputaban entre sí. En el momento que la insurrección termine volverán a disputar.

Entonces ¿cuál es el fundente? ¿Dónde se da la coincidencia? ¿Cuál es la consigna común? El fundente, la coincidencia, la consigna están en una sola palabra, en la palabra mágica e im-

percedera que siempre hizo vibrar a los pueblos: libertad.

Es ella la que resuena en las arenas bélicas, en las soñamas de los oradores políticos, e nlos artículos periodísticos, en las informaciones. ¡Por las libertades ciudadanas! ¡Por la libertad de la República! ¡Por la libertad de los trabajadores! ¡Por nuestra libertad y la de nuestros hijos! ¡Por la libertad que conquistamos con los votos y defendemos con las armas! He ahí la orden de combate, la razón del sacrificio y la luz de la victoria. El Presidente de la República, en su magnífica alocución de la otra noche, lo condensaba con acierto. El pueblo pelea hoy como en 1808. Entonces, por su independencia: hoy, por su libertad.

Y había quien pensaba que la libertad es en estos tiempos armatoste histórico, manía de viejos, concepto huero! La trágica realidad ha venido a poner al desnudo que, lejos de ser así, la libertad es imán supremo para los pueblos. Esos combatientes, que son ya figuras de trazo histórico, desde el guardia civil que se bate —todavía!— con tricorno y correa incomediosos, hasta el oficial que ha adoptado el «mono» sin insignias y el miliciano que, con idéntico «mono», o en mangas de camisa, contempla la inmortalidad, serán mañana cosas diversas; pero hoy no son más que una: liberales. Porque España siga siendo libre, porque sus hijos no caigan en esclavitud, dan estoicamente sus vidas.

Yes que la bárbara sacudida les ha hecho comprender que la libertad es premisa para todos los idearios. «Primero vivir, y después filosofar», dice un cuerdo aforismo. Con idéntico fundamento puede afirmarse: primero es

tener libertad, y después hacer uso de ella para lo que se quiera. En eso radica la magna razón de combatir a los rebeldes. Los rebeldes, al salirse de la ley, niegan la libertad. Los leales pueden vitorear la libertad, porque se apoyan en la ley. Tal es la explicación de que se unan fraternalmente militares, republicanos, socialistas, comunistas, sindicalistas y anarquistas. En esencia, su grito es este: ¡Esclavos, no!

Claro que la palabra «libertad» tiene ahora un volumen mucho más grande que en el siglo XIX. No se trata ya de un concepto filosófico, ni aun meramente político. Se lucha por la libertad económica. Nadie se engañe sobre eso ni abrigue egoísmos. Los fusileros están defendiendo la libertad de todos, incluso la de los burgueses que estamos en nuestras casas. El precio del triunfo será su liberación económica. Ellos la exigirán con apremio, y nosotros no tendremos derecho a negársela. Sería una infamia. Y además, una estupidez, porque ellos tienen la fuerza para tomar lo que quieren sin aguardar nuestros gestos magnánimos.

La gran obra de los políticos será discurrir leyes, fórmulas e instituciones que permitan el máximo avance social con el mínimo estrago económico. Es decir, preparar las cosas de tal suerte que no sea necesario hacer sufrir a España las convulsiones que

de otros pueblos han padecido. ¿Para qué pensar en Rusia 1917 cuando existe ya Rusia 1936? Advierto a mis habituales impugnadores que sigo sin ser comunista. Lo que me ocurre es que no estoy ciego.

Tras estos días tormentosos llegarán otros más claros, pero más difíciles. Los que hoy están unidos se dispersarán. Cuando calle el cañón explotarán las antítesis. Es humano, inevitablemente humano que cada cual quiera llevar las aguas a su molino. Pero los que hayan conseguido no sucumbir al fascismo pueden sucumbir a sus propias intransigencias. Bueno será que entonces recuerden la mágica palabra que ahora les une, y se den por enterados de que si pierden la libertad lo habrán perdido todo y habrán hecho estéril la pasmosa abnegación con que han empuñado los fusiles y han vertido su sangre.

¡Milicianos, populares, soldados leales, guardias curtidos por el deber, aviadores intrépidos, fruto eminente de la civilidad que venís del pueblo y lucháis para el pueblo! Permitid a este veterano, que también, en su esfera ha luchado mucho y ha sufrido algo, rendiros como homenaje de admiración el grito que alumbró su vida e inflamó su alma: ¡Viva la libertad!

A. OSORIO Y GALLARDO
(De Ahora)

El President Roosevelt

El President Roosevelt és un aficionat a l'esport. Ací el veiem, en el timó del seu balandre, durant una carrera.

—Perruqueria Carbó manca bon dependent. Secció senyors. Girona.

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

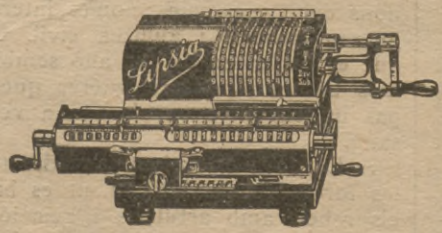
Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

MERCEDES PORTATIL

Calculadoras «LIPSIA»

sumadoras y para todas las operaciones.

► Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

VINS SELECTES
Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat
Agrícola de Vilarrodona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és llegitim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 183

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

—Me parece bien.
—Si nos hemos equivocado...
—Nos iremos sin que nos vean.
Entró el doctor, y tras éste don Juan. Avanzaron poco a poco.
Recorrieron un pasillo y entraron en una habitación, que era la misma donde habían cenado los criminales.
De aquel aposento fueron a otro, y allí vieron una puerta a medio cerrar, y luz al otro lado.
Acercáronse, miraron y escucharon. Vieron al mancebo, a Tomás y a Pedrote.
Era precisamente el momento en que acababa de escribir Jacinto.
Inmóviles quedaron el doctor y Pacheco.
No necesitaban hablar para entenderse.
Y puesto que explicado queda cómo el socorro llegó, pintaremos la escena que tuvo lugar cuando se presentó Sarmiento.

CAPITULO LXXXIV COMO TERMINO LA ESCENA

Después de algunos minutos, durante los que se contemplaron aquellos hombres, como si midesen sus fuerzas, dijo tranquilamente el doctor:
—¿Qué pasa?... Pues no parece sino que os disponiais a mataros... He llegado a tiempo para evitar una desgracia, y si es que os empeñáis en seguir como habíais empezado, también podré seros útil, para componer los huesos que se rompan.
—Sí —respondió Jacinto—, habéis llegado a tiempo para que Tomás se libre de morir aplastado; y en cuanto a este otro, me alegro que quede con vida, siquiera porque no es cobarde.
—Gracias, señor hidalgo —dijo tranquilamente Pedrote.
—¡Oh! —exclamó, al fin, Tomás,

con voz entrecortada—. Aun no habéis ganado la partida. Esta noche he de morir, o aquí ha de quedar muerto el hombre a quien odio. Sois dos... No importa.

—Estáis trastornado —interrumpió Sarmiento—. ¿No habéis pensado que lo mismo que yo puede venir la justicia que os busca con mucho empeño? ¿Y no os ha convencido la experiencia, de que la lucha en que os habéis empeñado no puede terminar bien para vos? A pesar de vuestra inteligencia, que no es poca, habéis cometido, no una, sino muchas torpezas, y tal ha sido la última, que os habéis inutilizado.

—No os pido consejos, ni compasión. Sois un miserable que no merece más que desden.

—¡Por el infierno!...

—Si os obstináis...

—No hay para mí salvación, ya lo veo; siquiera gozaré viendo morir a quien me ha ofendido, a quien se ha burlado de mí, porque el primer golpe no lo evitaréis, y luego, ¿qué me importa que el infierno me trague?

Tomás, cuyo rostro estaba lívido y desfigurado, y cuyos ojos dejaban escapar corrientes de fuego, lanzóse furiosamente hacia Jacinto, que no tenía con qué parar el golpe, ni podía retroceder, porque la pared estaba a su espalda.

Por fortuna, el doctor, que era sobradamente listo, que no se aturdió y que tenía buenos puños, desenvainó la espada, la levantó y dejó caer de plano sobre las costillas de Tomás tan a tiempo, con tanta fuerza y tan acertadamente, que el criminal cayó boca abajo cuando dirigía una estocada, y de su diestra se escapó el acero.

Dió un paso Jacinto, apoderóse de la espada del sirviente, y exclamó:

—¡Otra paliza!

Y empezó a descargar cintarazos, como ya hemos visto que sabía hacerlo. Quiso Pedrote acudir en auxilio de Tomás; pero sobre encontrar el estorbo de la espada del doctor, presentóse Pacheco, en cuyo semblante se revclaba la firme intención de no dejar con vida a los criminales.

—¡Canalla! —exclamó—. ¿aCreéis que hemos de tolerar ofensas de villanos, como vosotros?

Ya Pedrote no se atrevió a moverse. Guardó el puñal, metióse en un rincón y dijo:

—Haced de mí lo que mejor os parezca.

Se revolvió Tomás, levantábase, caía, juraba y blasfemaba.

—Basta —dijo el doctor—, que si así continuáis lo mataréis.

Y terminó la borrasca.

—¡Matadme! —decía el sirviente con el acento de la desesperación. Y sus ojos inyectados en sangre, revolvíanse en sus órbitas, y roja espu-

ma cubría sus labios.
—Desde luego —le dijo el doctor—, os ofreceré mi auxilio como médico; pero no lo hago por si creéis que es una burla o un refinamiento de crueldad; pero de todas maneras os aconsejo que os sangréis para evitar una enfermedad grave y larga.

—Ahora la justicia —dijo don Juan.

—No —replicó el mancebo—. ¿Habéis olvidado que el verdadero autor de esta alevosía es mi tío, el hermano de mi padre?

—Comprendo; pero tanta generosidad...

—¡Oh!... Con mi noble proceder ha contado para cometer este abuso.

—Pero este hombre, a quien la justicia busca...

—Dejadlo.

—Entonces...

—Vamos, amigos míos, que aún tengo que hacer porque no me resigno a perder mi espada.

Y sobre la de Tomás puso un pie Jacinto, la dobló y la partió.

—Abrid —le dijo don Juan a Pedrote.

Tomó éste el candil.

No pronunciaron una palabra más. Los tres amigos salieron.

—¡Tripas de Lucifer! —exclamó el gigante cuando volvió donde estaba su cómplice—. Nos han despreciado, como si nada valiésemos.

—¡Oh!...

—He hecho cuanto he podido, y no